

...κι έκοψε τα αχामνά του”;

Πάνος Παπανικολάου

Τις τελευταίες μέρες εκφράζεται μια «οργή» από ορισμένους αξιολογότατους συντρόφους, αγωνιστές των κοινωνικών κινημάτων και της επαναστατικής αριστεράς, ενάντια στον «σεχταρισμό» του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ η οποία καταλήγει στο «7 Ιούλη θα πάμε για μπάνιο και 8 Ιούλη θα τα πούμε». Δηλαδή επιλέγουμε την αποχή στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές και τη Δευτέρα μετά τις εκλογές ερχόμαστε ορεξάτοι από τις παραλίες να καταλογίσουμε ευθύνες, να βγάλουμε το άχτι μας, να πάρουμε το αίμα μας πίσω κλπ.

Ας εξετάσουμε κατ' αρχήν το προβαλλόμενο ως αίτιο της «οργής» αυτής, δηλαδή τον υποτιθέμενο «σεχταρισμό» του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Δηλαδή τι ακριβώς θα έπρεπε να είχαν κάνει το **ΝΑΡ** και η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** για να μην κατηγορούνται για «σεχταρισμό».

- Έπρεπε μήπως να μασήσουμε με την **κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ** και να μπούμε στο τρυπάκι του το 2012 ή το 2015; Έχουμε συναίσθηση ότι ακριβώς εκείνη η «σεχταριστική» στάση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ειδικά του ΝΑΡ, όχι μόνο επέτρεψε στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ να υπάρχει σήμερα, αλλά ακόμη έσωσε από την πλήρη πολιτική ανυποληψία ακόμη και δυνάμεις που μετέπειτα αποσπάστηκαν από το ΣΥΡΙΖΑ; Αν είχε ταυτιστεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως έλεγαν διάφορες σειρήνες τότε, σήμερα θα έκαναν πάρτι οι ψεκασμένοι ακροδεξιοί ακόμη περισσότερο.

- Έπρεπε ΝΑΙ ή ΟΧΙ το ΝΑΡ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να απορρίψουν την κουτοπόνηρη «πρόταση εκλογικής συνεργασίας» της τελευταίας στιγμής που απηύθυνε η ηγεσία του «Αριστερού Ρεύματος» της ΛΑΕ; Μα την απάντηση σε αυτό την έδωσε ήδη η ίδια η ηγεσία του «Αριστερού Ρεύματος» με την παραδοχή από Λαφαζάνη και από Στρατούλη πριν λίγες μέρες πως αντίστοιχη πρόταση συνεργασίας είχαν ταυτόχρονα απευθύνει ΚΑΙ στην «Πλεύση Ελευθερίας» της Ζωής Κωνσταντοπούλου. Ο καθένας μπορεί να αντιληφθεί λοιπόν πως αυτές ήταν κινήσεις απελπισίας και πολιτικού καιροσκοπισμού άνευ σοβαρών πολιτικών

αρχών.

- **Έπρεπε** ΝΑΙ ή ΟΧΙ το NAP και η ANΤΑΡΣΥΑ να ασκούν δημόσια κριτική στις ηγεσίες ΚΚΕ και ΛΑΕ για μια σειρά από σοβαρότατα θέματα; Έπρεπε π.χ. να μιλήσουμε ΝΑΙ ή ΟΧΙ για την υποταγή στον αστικό εθνικό κορμό και στην φιλολογία περί αλυτρωτισμού και επιθετικότητας ΜΟΝΟ της αστικής τάξης της Βόρειας Μακεδονίας και καθόλου για τον αλυτρωτισμό και την επιθετικότητα της ελληνικής αστικής τάξης;

- **Πρέπει ΝΑΙ ή ΟΧΙ** να μιλάμε ΤΩΡΑ με αφορμή τις επικίνδυνες εξελίξεις σε Αιγαίο και γενικά σε Ανατολική Μεσόγειο για την επιθετικότητα ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΟ αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας ή ΜΟΝΟ για την επιθετικότητα της τουρκικής αστικής τάξης όπως κάνουν οι ηγεσίες του ΚΚΕ και της ΛΑΕ;

Η δημόσια κριτική του NAP και της ANΤΑΡΣΥΑ βοηθάει ΝΑΙ ή ΟΧΙ αριστερούς αγωνιστές και δυνάμεις να απεγκλωβίζονται από την υποταγή των ηγεσιών ΚΚΕ και ΛΑΕ στην αστική εθνική γραμμή;

Αν το NAP και η ANΤΑΡΣΥΑ αποσιωπούσαν τις ριζικά διαφορετικές θέσεις και την διαφωνία της επαναστατικής αριστεράς με τις ρεφορμιστικές ηγεσίες, θα ήταν καλύτερα;

Αν το NAP και η ANΤΑΡΣΥΑ είχαν συμφωνήσει σε μια άνευ όρων και επί «λευκού» πλαισίου πρόχειρη εκλογική συνεργασία με την «όλη» ΛΑΕ εν μέσω «θερμών» εξελίξεων στα Ελληνοτουρκικά, αυτό θα δρούσε προωθητικά στον κοινό βηματισμό μας με εκατοντάδες αγωνιστές του χώρου της ΛΑΕ (με τους οποίους ήδη συνεργαζόμαστε στα μαζικά κινήματα) και οι οποίοι διαφωνούν με τις συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές της ηγεσίας του «Αριστερού Ρεύματος»; Ή θα πρόσφερε δικαίωση και πρόσθετη χείρα βοήθειας σε αυτήν την ηγεσία να συνεχίσει την φιλολογία «αριστερής» δικαιολόγησης της αστικής εθνικής γραμμής πασπαλισμένη μόνο με ολίγη γαρνιτούρα α λα καρτ «αντιιμπεριαλισμού» ;

- **Πού έχασε** ο ... «σεχταρισμός» και πού κέρδισε ο «αντισεχταρισμός» στις αυτοδιοικητικές εκλογές της 26ης Μάη; Στην Αθήνα; Στην Θεσσαλονίκη; Στο Αιγάλεω; Στην Περιφέρεια Αττικής; Στην Περιφέρεια Κρήτης; Ποια στάση και ποια πολιτική γραμμή βοήθησε ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ στην συσπείρωση αγωνιστών και δυνάμεων; Πού βοήθησαν οι «σεχταριστές» και πού υπονόμισαν οι «αντισεχταριστές»; Ή μήπως «αντισεχταρισμός» σημαίνει να πηγαίνουμε για μπάνιο όταν δεν περνάει το δικό μας; Και γιατί αυτός ο «αντισεχταρισμός» είναι α λα καρτ; Συγγνώμη αλλά σε πολλές περιπτώσεις ΔΕΝ ήταν συνεπής «αντισεχταρισμός» αυτός, απλά πεισματικός πολιτικός εγωισμός.

- **Τι νόημα έχει το** «στις 7 Ιούλη θα πάμε για μπάνιο (για να ... δείτε εσείς κακοί σεχταριστές) και από 8 Ιούλη θα τα πούμε»; ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΘΑ ΛΕΜΕ από 8 Ιούλη αν η αντικαπιταλιστική αριστερά βγει εκλογικά αποδυναμωμένη;

Μήπως κάποιος έχουν την αυταπάτη (που την έχουν κι άλλοι ...) πως ο ΣΥΡΙΖΑ θα διαλυθεί ηττημένος την επομένη των εκλογών και μαζί με κομμάτια του νυν ΣΥΡΙΖΑ που θα είναι κι αυτά ... εξοργισμένα με την ηγεσία Τσίπρα και θραύσματα της νυν ΛΑΕ και με μια ΑΝΤΑΡΣΥΑ μικρή και αποδυναμωμένη στην γωνία θα «φτιαχτεί το νέο»; Και πάλι συγγνώμη, αλλά δεν υπάρχει πιο νηπιώδης και ιδεαλιστικά αφελής εκτίμηση. Χωρίς στοιχειωδώς ισχυρό πολιτικό και κινηματικό πόλο της αντικαπιταλιστικής αντισυστημικής αριστεράς θα υπάρξει ΗΤΤΟΠΑΘΕΙΑ μακράς διάρκειας και ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΝΥΧΤΑ.

Κανένας «κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ» δεν θα απεγκλωβιστεί άμεσα από τον Τσίπρα και δεν θα βγει αυτόματα μετεκλογικά στις Ιουλιανές λεωφόρους της ταξικής πάλης -θα κυριαρχήσει δυστυχώς η απογοήτευση για μεγάλο χρονικό διάστημα γιατί αυτός ο κόσμος «εκπαιδεύτηκε» επί τεσεράμισι χρόνια στους συμβιβασμούς και στις πολύ χαμηλές προσδοκίες.

Καμία ηγεσία του ΚΚΕ δεν θα σηκώσει οδοφράγματα κινηματικής αντίστασης ενάντια σε ενδεχόμενη λαίλαπα αντιλαϊκών ακρονεοφιλελεύθερων μέτρων από μια κυβέρνηση Μητσοτάκη, ΔΕΝ ΠΑ ΝΑ ΛΕΕΙ Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΙ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ περί ...«η δύναμή σου θα είναι εδώ» κλπ -η ηγεσία του ΚΚΕ υποτάσσει την μαζική κινηματική δράση στην αστική κοινοβουλευτική σκοπιμότητα και όχι το αντίθετο. Η τρέχουσα αστική κοινοβουλευτική του σκοπιμότητα ήταν και είναι απλά η εκλογική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ και η περιθωριοποίηση της αμφισβήτησης που δέχεται το ΚΚΕ από τα αριστερά του, χωρίς αντιπαράθεση με τον πυρήνα της στρατηγικής του ΣΥΡΙΖΑ και χωρίς σύγκρουση με την ΝΔ, ιδιαίτερα όταν στην ΝΔ υπάρχει ηγεσία Μητσοτάκη. Όσο και αν σε κάποιους φαντάζει υπερφίαλο, η μόνη εγγύηση κινηματικής ανάτασης μετεκλογικά στην νέα περίοδο είναι στοιχειωδώς **ισχυρή και όρθια αντικαπιταλιστική αριστερά και ΑΝΤΑΡΣΥΑ.**

- **Με τι μεθόδους και με τι υλικά** μπορεί να δυναμώσει, να ανασυνταχθεί προωθητικά και να αποτελέσει την εργατική, λαϊκή και νεολαιίστικη ελπίδα η αντικαπιταλιστική επαναστατική αριστερά σε αυτήν την νέα περίοδο στην οποία πιθανότατα θα έχουμε διακυβέρνηση **ΝΔ** και στην οποία θα υπάρχουν νέα «ποταμοσοσιαλδημοκρατικά» (π.χ. **ΜΕΡΑ25**) και νέα ακροδεξιά (στην θέση της **ΧΑ** που υποχωρεί) πολιτικά μορφώματα; Προφανέστατα το «υλικό» δεν μπορεί κατ' αρχήν να είναι άλλο από τους/τις χιλιάδες αγωνιστές/-τριες των κοινωνικών κινημάτων με τους οποίους δίνουμε κοινούς αγώνες και με

πολλούς από τους οποίους συνυπάρχουμε και σε κοινά αριστερά πολιτικοσυνδικαλιστικά σχήματα.

Ποια γραμμή θα μπορεί να τους συσπειρώνει και να τους ενθαρρύνει; Μια γραμμή «όλα μέσα και τίποτα, δεν βαριέσαι» κομμένη και ραμμένη στα μέτρα κάποιων πολιτικών περσόνων «παραγόντων της αριστεράς» και ΟΧΙ στα μέτρα των ανησυχιών και των προβληματισμών των ίδιων των κοινωνικών αγωνιστών; Ή μια γραμμή που θα συγκρούεται εφ' όλης της ύλης -κινηματικά, πολιτικά, ιδεολογικά- με την νέα νεοφιλελεύθερη επίθεση;

Ο Μητσοτάκης θα λέει **ιδιωτικοποίηση** των πάντων -εμείς θα απαντάμε **απαλλοτρίωση** των πάντων;

Ο Μητσοτάκης θα λέει **κατάργηση του ασύλου** στα ΑΕΙ -εμείς θα λέμε **κατάργηση του ασύλου στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις**;

Ο Μητσοτάκης θα λέει κι αυτός «πόλεμος για τα πετρέλαιά μας» και θα έχει μαζί του ΣΥΡΙΖΑ - ΠΑΣΟΚ - ακροδεξιά ενώ οι ρεφορμιστικές ηγεσίες ΚΚΕ κλπ θα κάνουν το κορόιδο -εμείς θα σηκώσουμε τα λάβαρα ενός νέου αντιπολεμικού - ταξικού - διεθνιστικού - αντιπολεμικού κινήματος που απαιτεί η εποχή μας;

Ο Μητσοτάκης θα λέει πως η αριστερά απέτυχε, εμείς θα λέμε πως αυτό που απέτυχε ήταν ο σοσιαλδημοκρατικός ΣΥΡΙΖΑίικος αστικός κυβερνητισμός και κοινοβουλευτικός κρετινισμός; Θα προβάλλουμε το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα ως ΑΜΕΣΗ και όχι ως «να, λέμε κι αυτό» απάντηση στην νέα νεοφιλελεύθερη λαίλαπα;

Έχω μεγάλη εμπιστοσύνη στους συντρόφους και στους συναγωνιστές μου. Η συνύπαρξή μας στα κοινωνικά κινήματα και στην επαναστατική αριστερά δεν γίνεται τυχαία.

Αυτά που **μας ενώνουν** είναι συντριπτικά περισσότερα και πολύ σημαντικότερα από αυτά που **μας χωρίζουν** -εκατέρωθεν λάθη, διαφωνίες, εγωισμοί κλπ. Το εγχείρημά μας, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ο πόλος της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς, η κομμουνιστική προοπτική, θα δυναμώσει και θα ενισχυθεί στην νέα περίοδο. Το απαιτούν οι καιροί και οι ανάγκες.

***λαϊκή παροιμία** (με το θάρρος της γνωστής αθυροστομίας μου και το κεκτημένο της μη παρεξηγήσιμης ζωηρής συντροφικότητάς μου)